

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת ויקרא - זכור תשע"ט

2 שעת
סיפור

6 הבדלים

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

את מה צריך לזכור?

מצאצאיו של עמלק
היה המן הרשע. גם הוא
רצה לפגוע בעם ישראל
ולהשמיד אותו. בפורים
נקרא במגלה כיצד ה' הציל
אותנו מידו. תמיד עלינו לזכור
שה' שומר עלינו ומציל אותנו
מכל אויבינו, גם מהחזקים
והרשעים ביותר! את זאת
אנחנו זוכרים בימים האלה,
ושמחים בהצלה הגדולה
שה' הציל אותנו!

השבת היא שבת "זכור"! את
מה אנחנו אמורים לזכור?

התורה אומרת "זכור את
אשר עשה לך עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים". עמלק
התגרה בעם ישראל ונלחם
בהם, למרות שהוא ידע שה'
עושה להם נסים ונפלאות
במדבר. עם ישראל נצח
את העם העמלקי במדבר,
אך עדין נשארו מבני
עמלק בעולם.

שעת סיפור

עז או תיש?

אשתו של אחד מ'חכמי חלם' לקחה פעם בריאותיה וחלתה. משך שבועות ארוכים שכבה במטתה חולה, כשמצבה עולה ויורד ונע בין יאוש לתקווה. מאמצים רבים השקיע רופא המשפחה כדי ליצב את מצבה, והתפלות רבות התפללו לשלומה בני המשפחה והמכרים. כל אלו יחד הוציאו אותה מכלל סכנה, ואף הועילו להוציא אותה ממטתה.

אבל הצבע לא חזר לחייה, עדן כאובה הייתה, חלשה וחשה בכל איבריה.

הרופא הגיע, שמע, בדק, אבחן והמליץ בחם על מנוחה מרובה, על אכילת מאכלים בריאים ומזינים לחזק הגוף ועל חלב עזים.

בחלם לא היו עזים למכירה, גם חלב עזים לא מכרו. ובעלה החלמאית יצאה לדרך לקנות עז חולבת.

ארצה הדרך מחלם ועד לכפר, מסלול בן שעות מספר. התעייף החלמאית בתוך כדי הליכה ונדרש למנוחה קצרה, לשעות משהו, למתח את איבריו ולצבור כח להמשך המסע. הוא מצא את מבוקשו בפנדק דרכים קטן על

אם הדרך, נכנס, הזמין משהו לשתיים ובינתיים ספר לפנדקאי המשעמם על תכניותיו.

הפנדקאי ששמע את ספור העז נדלק, הוא הזמין את האיש לבקר גם בדרך חזר, הוא בחר בו כקרוב לחמד לו לצון.

רכש החלמאית את העז, שלם כמה שנתבקש ויצא לדרך כשהעז בעקבותיו. גם הפעם לא פסח על הפנדק. את העז קשר אל הגדר שבחוץ ונכנס פנימה, מברך לשלום את הפנדקאי ומספר לו על הרכישה המצלחת. הגיש לו הפנדקאי כוס שתיה חמה, ובעוד החלמאית עסוק בכוסו מהר הוא החוצה, נתק את העז ממקומה על יד הגדר, ונתחיתה קשר תיש שאותו לקח מהדיר הפרטי שבחצר האחורית שלו.

סיים האיש את מנוחתו, שלם ויצא לדרך לחלם.

ובבית. האשה לוקחת דלי גדול, נגשת אל ה'עז' כדי לחלב ו...

- 'לא יצלח שכמותך! הלכת להביא עז והבאת תיש!' גערה בבעלה.

- 'תיש?! הרי האיש אמר לי מכרשות שזו עז חולבת, הוא גם צנן שחלבה משבח ומיוחד במינו. זה לא יכול להיות. תנסי שוב!'

- 'שום דבר! עבדו עליך, ראו את פרצופך החלמאית וחמדו להם לצון. תחזר שוב, ועד שלא תראה במו עיניך את החלב יוצא מעשני העז - אל תתקח.'

אבל וחסיו ראש יצא האיש לדרך בשנית גורר את התיש אחריו.

ושוב חניה קצרה בפנדק, על כוס משקה סח הוא לפנדקאי את קורותיו, כשהוא מאשים את זדון לבם

היא טוענת. ואלו אני במו עיני רואה את הדלי מלא בחלב. בבקשה מכס, כדי שלא תאשים אותי אשתי שוב ותתרעם עלי שבטלן אני ולא יצלח, תחתמו לי כלכם על כתב עדות ששז היא זו ולא תיש!

משששעים מהענין, כתבו לו כתב עדות מכרס ומצרה, פרטו בו את יחוסה של העז, כלם צרכו את חתימותיהם ושלחו אותו לשלום.

בלב שקט צעד החלמאי, הפעם עדות חתומה בידו. בדרך קשר את העז ועצר למנוחה בפנדק. פעבר שעה קלה יצא בדרך הביתה כשאחריו ה'תיש'.

לא קשה לתאר את הצעקות שפעלו מביתו של האיש. תושבי חלם כלה התאספו סביב הבית אפופי דאגה. הנוצזים שביניהם חדרו פנימה מבקשים להשפין שלום. 'עז, עז חולבת קניתי!' קרא לעברם החלמאי.

'תיש! תיש עם זקן קניתי! לא עז ולא חלב!!!' צעקה האשה ואימה להכותו.

הוציא הפעל מכיסו את כתב העדות החתום בידו, ובו עדות נאמנה כי עז היא זו.

הוציאה האשה את התיש מהדיר, והוכיחה כי תיש לפניהם.

התכנסו חכמי חלם, ודנו בענין בכד ראש שבעה ימים ושבעה לילות. מסקנתם הייתה פה אחד, כי אין זה לא תיש ולא עז, אלא ברעה חדשה ומחדשת. בעל חיים ממין חדש: בכפר הייתה עז, ובהגיעה לחלם הפכה והיתה לתיש...

של אנשי הכפר. הפנדקאי מחיך מתחת לשפמו, וקשהחלמאי חלם ובהה בתקרה, הספיק הפנדקאי לרוץ ולהחליף את התיש בעז.

בהגיעו אל הכפר הוא מחולל מהומה, הוא צועק, מאים ודורש פצוי. 'עז קניתי, ושלמתי בעבורה. באיתי הביתה והנה תיש, אף לא טפה אחת של חלב אפטר להוציא'.

עמד הכפרי ולמול עיניו הנדמות מלא דלי שלם מחלבה של העז. 'על מה אתה מתלונן, אשתך לא יודעת לחלב. הרי זו עז!'

חזר לאחוריו וכלם. חנייה קצרה בפנדק על אם הדרך, והביתה עם התיש שהחלף שנית.

ובבית חפתה לו קבלת פנים צוננת, האשה התעקשה, יודעת היא לחלב, ומה שבידו לא עז חולבת היא אלא תיש!

והוא בשלו: 'הייתי בכפר, ולמול עיני חלבו את העז, הרי זו עז ולא תיש!'

בחסר רצון מפקן גר את רגליו בשלישית, הפעם הייתה ההחלטה נחושה בידו, הוא לא יתן להם לתעמזע בו.

נחוש בדעתו צעד לכפר, חוץ מחנייה קצרה בפנדק, פמוכן, לא סטה מדרך.

ובכפר שוב הקים מהומה: 'שוב עבדתם עלי, הרי זו עז ולא תיש!'

הכפרי נגש ולמול עיניו המשתאות מלא שוב את הדלי בחלב.

היה האיש מסרה ללעגם של בני הכפר. בקש את סליחתם והתנצל: 'איני יודע, איני מבין, אבל אשתי טוענת שזה תיש ולא עז. את התיש אי אפשר לחלב,

פורים!

חברים, שאלתם פעם את עצמכם: מדוע מתחפשים בפורים? מהו המנהג המשונה הזה שנפוץ כיום בכל ישראל ללבוש מסכות וכובעים משונים, להתלבש בבגדים מצחיקים או להיראות כאילו אני מישהו אחר? מה קורה כאן?

אז אולי אפשר לומר שזוהי דרך לעורר את השמחה. מכיוון שאנחנו מצווים לשמוח בימי הפורים, שהם ימי משתה ושמחה, לכן לובשים תחפושות משונות וכובעים מצחיקים וככה כולנו צוחקים...

אבל יכול להיות שיש כאן סיבה עמוקה יותר! מהי הסיבה?

המגילה שאנחנו קוראים בה בפורים נקראת "מגילת אסתר". מה מזכירה לכם המילה

אסתר? אולי משהו שמסתתר? אז מי הסתתר במגילה?

התשובה היא: הקדוש ברוך הוא! הוא הסתתר במגילת אסתר! שמו של ה' לא נזכר כלל בכל המגילה, למרות שהוא עשה לנו את הנס! הדבר מרמז לנו שכל הנס שקרה היה ממש בסתר. לא היה נס גלוי עם קולות וברקים או שינוי של חוקי הטבע. היה כאן נס שנראה טבעי. ככה ה' כאילו "הסתתר", ועשה לנו ניסים גדולים בלי שממש נרגיש שהוא זה שעושה אותם.

אז גם אנחנו רוצים להביע את ההסתר הזה שבמגילת אסתר. ולכן מה אנחנו עושים? מסתתרים! מתחפשים ומתחבאים מאחורי מסכות ובגדים משונים...

אז כשתתחפשו השנה בפורים, אולי תוכלו להיזכר בניסים הנסתרים והגדולים שה' עשה לנו! פורים שמח, מחופש ומבדח!

כנית במשתתפים

נכון או לא?

1. הכוהנים אוכלים חלק מקרבן עולה
2. אפשר להתנדב קרבן עולה גם אם לא חייבים
3. אסור להעלות מלח על המזבח
4. פרשת זכור נקראת בשבת שלפני פורים
5. בפרשת זכור מסופר על המן הרשע
6. חובה מהתורה לזכור את מה שעמלק עשה לנו
7. את קרבן חטאת מביא מי שחטא בשוגג

חידת חדגא:

איזו מנחה נקראת על שם כלי מוכר מאוד מהמטבח?

חידת פולקע:

מיהו המושיח שאינו בן דוד?

מצאו 8 הבדלים!

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

בני: אָנחנוּ מתחילים השבת את ספר ויקרא. אָבל נראה לי שאת הספר הזה רק אנשים מבגרים צריכים ללמוד... הכל שם מלא הלכות של קרבנות וטמאה וטהרה. אין שם כמעט ספורים וזה לא כל כך מתאים לילדים.

טליה: כן. זה הספר שבו יש הכי פחות ספורים...

נעמה: אתם צודקים שבספר ויקרא ישנן הרבה הלכות ששייכות לדיני הקדשים והטהרה. הוא אמלץ נקרא בשם "תורת כהנים" בגלל שהוא עוסק רבות בהלכות המקדש. אָבל בכל זאת לא הייתי אומרת שהוא אינו מתאים לילדים... אולי הוא הכי מתאים לילדים!

בני: הכי מתאים? למה?

נעמה: בימי חכמים - ואולי גם היום זה כן בחלק מהמקומות - הילדים הקטנים התחילו ללמוד תורה דוקא בחמש ויקרא! לא בבראשית ולא בשמות. ויקרא!

טליה: מה? איך אפשר? ואיך הם יכולים להבין את מה שכתוב שם?

נעמה: קודם כל, גם ילדים קטנים מבינים הלכות. כמובן, מסבירים להם מה שמתאים להם ובדרך נכונה. אָבל הנקדה היא שחז"ל אמרו שיש ענין מיוחד שדוקא הילדים יעסקו בספר ויקרא. חכמים אמרו: "בואו טהורים ויתעסקו בטהרות". הילדים הקטנים הם הכי טהורים ונקיים כי הם לא עשו שום חטא, ולכן הכי מתאים שהם יעסקו בהלכות של טהרה שמצויות לרב בספר ויקרא.

ואם כך, גם אנחנו לא יכולים לפטור את עצמנו מזה... ואולי אם ה' יראה שאנחנו מתעסקים בהלכות שקשורות לבית המקדש, הוא ימחר ויבנה לנו אותו כָּכר, במהרה.

בן

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!